

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 19. august 2021

Sag BS-38951/2020-HJR
(1. afdeling)

Fagligt Fælles Forbund
som mandatar for E
(advokat Bjørn Elling)

mod

Gefion Insurance A/S under konkurs
(advokat Christina Neugebauer)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 10. januar 2020 (BS-1269/2019-KBH) og af Østre Landsrets 15. afdeling den 7. august 2020 (BS-1470/2020-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Vibeke Rønne, Henrik Waaben, Lars Hjortnæs, Oliver Talevski og Jørgen Steen Sørensen.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Supplerende sagsfremstilling

Gefion Insurance A/S er efter landsrettens dom taget under konkursbehandling. Konkursboet er indtrådt i sagen for Højesteret.

Som anført i byrettens dom anerkendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 11. juli 2019, at E som følge af hændelsesforløbet den 16. april 2018 har pådraget sig en arbejdsskade i form af posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD). Ved afgørelse af 4. marts 2021 har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring endeligt fastsat Es varige mén til 12 pct.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

Den 16. april 2018 satte E den 10-årige A af skolebussen over for hans hjem på ...vej i X-by. A gik ud foran bussen for at komme over vejen og blev påkørt af en varebil. Kort efter blev han erklæret død. E så fra førersædet ulykken ske og var bl.a. med til at yde A førstehjælp.

Det må lægges til grund, at E som følge af hændelsesforløbet har pådraget sig en psykisk lidelse i form af posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD). Varebilen var ansvarsforsikret i Gefion Insurance A/S, og sagen angår, om Es lidelse er omfattet af selskabets erstatningspligt efter færdselslovens § 101, stk. 1, således at han er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte.

Erstatning og godtgørelse

Es psykiske lidelse skyldes som anført den ulykke, der overgik A, og han må anses for indirekte skadelidt. Færdselslovens regler om erstatning og forsikring indeholder ikke særlige bestemmelser om erstatningspligtens omfang i sådanne tilfælde. Det må derfor afgøres efter almindelige erstatningsretlige regler, om hans lidelse er omfattet af forsikringselskabets erstatningspligt.

Som anført i Højesterets dom af 23. marts 2007 (UfR 2007.1562) kan det som udgangspunkt ikke pålægges den erstatningsansvarlige at erstatte tab, der påføres andre end den direkte skadelidte. Med hensyn til indirekte skadelidte anføres i dommen, at der i hidtidig praksis er tilkendt erstatning for psykisk skade bl.a. i tilfælde, hvor den pågældende har været i fare for at blive påført fysisk skade. Det anføres samtidig, at det ikke kan udelukkes, at der også i visse andre tilfælde kan blive tale om erstatning for psykisk skade, og som eksempel nævnes, at en person overværer, at en nærtstående bliver dræbt ved en ulykke. Ved Højesterets dom af 14. maj 2014 (UfR 2014.2376) er der tilkendt erstatning til en kvinde for den psykiske lidelse, som hun blev påført ved underretning om, at hendes tidligere ægtefælle forsætligt havde dræbt hendes døtre på 2 og 7 år.

E var ved ulykken ikke i fare for at blive påført fysisk skade, og han var ikke nærtstående i forhold til A. Uanset hændelsesforløbet og dets konsekvenser for E finder Højesteret, at der heller ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, som kan begrunde en fravigelse af udgangspunktet om, at der ikke tilkommer andre end den direkte skadelidte erstatning.

Højesteret tiltræder herefter, at Es psykiske lidelse ikke er omfattet af forsikringselskabets erstatningspligt, og at han derfor ikke har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller godtgørelse for svie og smerte.

Konklusion

Højesteret stadfæster dommen.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Fagligt Fælles Forbund som mandatar for E betale 30.000 kr. til Gefion Insurance A/S under konkurs.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.